

Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer

Dienst van de Theehuisclub

Zondag 6 oktober 2024

Met medewerking van:

Tessa Westerhof, Jos Hofman, Bart Bakker, Koen Persoon. Nico Eveleens.

Piano en zang: Neeltje van Leeuwen

Piano: Marije de Haan

Thema: Elke dag een nieuwe kans

Mededelingen door de kerkenraad

(wordt verzorgd door de kerkenraad)

Kaars aansteken en kaarstekst:

Er komt een nieuwe dag

Een nieuw licht

Verwelkom de wind,

Van gouden dagen die aanbreken

Maak mij maar wakker.

Inleiding door Bart

Goedemorgen. Vond u dat geen verfrissende, nieuwe kaarstekst? Eens iets anders dan anders? Mooi. Want vanmorgen willen we in deze dienst stilstaan bij verandering. Een ambivalent thema, dat vaak zowel hoop als scepsis oproept. Het is een onderwerp dat velen van ons raakt, want verandering is iets waar iedereen, u en ik, mee te maken heeft. Een oude Griekse filosoof zei het al eeuwen geleden: "Niets blijft bestaan, behalve verandering."

In ons leven worden we er continu mee geconfronteerd: veranderingen in onszelf, ons lichaam, terwijl we ouder worden, meer meemaken en nieuwe levensfasen ingaan. We ervaren ook veranderingen in onze omgeving. Bijvoorbeeld in ons land, wanneer een nieuwe politieke wind waait, en we vol verwondering of hoop kijken naar wat er in de Tweede Kamer gebeurt. Maar ook dichterbij huis, in onze eigen gemeenschap, zien we veranderingen. Het aantal leden en vrienden loopt terug, en inmiddels is er een commissie die nadenkt over de toekomst van deze kerk.

Onze omgeving verandert ook door de mensen om ons heen. Nieuwe vrienden komen erbij, of er ontstaat nieuw leven – iets wat in mijn sociale kringen de laatste jaren veel gebeurt. En een stuk minder vreugdevolle, maar grote veranderingen: het verlies van onze dierbaren. En dan zijn er nog veranderingen omdat we zelf van omgeving veranderen, bijvoorbeeld door een nieuwe baan aan te nemen of te verhuizen naar een andere plek.

Kortom, verandering is overal, en altijd. We kunnen er niet omheen, al zouden we het willen. En toch, ondanks dat verandering zo vaak voorkomt, zijn we als mensen van nature niet goed uitgerust om er gemakkelijk mee om te gaan. We houden vaak liever vast aan het oude. Wat bekend is, voelt veilig en

vertrouwd. Misschien niet altijd perfect, maar wel geruststellend. Dat is een gevoel dat velen van ons, inclusief ikzelf, zullen herkennen. Veranderingen kunnen mij soms behoorlijk uit balans brengen, vooral als meerdere dingen tegelijk plotseling anders worden.

Maar soms is verandering onvermijdelijk. We worden ouder, verliezen banen en dierbaren, en de wereld om ons heen staat niet stil. We moeten ons verhouden tot verandering.

Hierover zullen we het vanochtend dan ook hebben. Want hoewel verandering betekent dat je iets ouds loslaat, biedt het ook de kans om iets nieuws te omarmen. Een nieuwe situatie met nieuwe kansen. Kansen om opnieuw te beginnen, om oude gewoonten te doorbreken. In deze dienst zullen we verschillende verhalen delen waarin verandering, hoe moeilijk ook, ook iets nieuws en positiefs heeft gebracht.

Zo zal Jos een lezing houden over een oude man die, ondanks alles, hoop put uit iedere nieuwe dag. Tessa zal ons vertellen over haar familie, die niet blijft hangen in wat was, maar kijkt naar wat kan zijn. Elke dag biedt een nieuwe kans. En Nico zal spreken over onze gemeenschap, die, of we het nu willen of niet, verandert. Veranderen wij mee? Ter afsluiting zal Koen voorbeelden delen van mensen die een moeilijke situatie een positieve draai hebben gegeven, en nu hoopvol naar de toekomst kijken.

Tussen deze verhalen door zullen we genieten van muziek en zang door Neeltje van Leeuwen en door uzelf, pianospel van Marije de Haan en is er ruimte voor uw eigen overwegingen. Hiervoor wil ik u alvast een vraag meegeven. Misschien wilt u uw gedachten hierover delen in de open ruimte. De vraag luidt: **Hoe lukt het u om een positieve draai te geven aan een verandering (in uw leven)?** Denkt u daar eens over na, zometeen, na de lezing van Jos, of tijdens het mooie muziekspel van Neeltje die 'Welcome the Wind' van Heavn zal spelen én zingen. Een prachtige tekst. De kaarstekst van zojuist was dan ook niet helemaal uit de lucht gegrepen.

Ook op deze nieuwe dag is deze dienst is voor velen van u een verandering, een afwijking van het vertrouwde. Misschien vindt u het leuk, eens een andere dienst. Misschien vindt u het helemaal niets. We kunnen daar nu niets meer aan veranderen. Gelukkig voor u, en voor ons allen, is er altijd weer een nieuwe dag, in dit geval volgende week zondag, weer een oude, vertrouwde, dienst.

Lezing door Jos: 'Opnieuw' – uit Mondig+

Vlak voor mijn vakantie bezocht ik mijnheer V. in het verpleeghuis, waar hij sinds kort woonde.

Hoewel het warm en zonnig was, trof ik hem op zijn kamer voor de televisie. Hij zat in zijn rolstoel en keek naar een nieuwsuitzending over de oorlog in Gaza. Ik wist hoezeer deze oorlog hem bezighield, groette hem en gebaarde dat hij de televisie niet uit hoefde te zetten. Ik verschoof de enige andere stoel in de kamer en ging naast hem zitten.

Samen keken we naar grijze beelden van ingestorte gebouwen, wanhopige mensen, huilende kinderen. Toen de uitzending voorbij was, schakelde hij de televisie uit en draaide zijn rolstoel, zodat we tegenover elkaar kwamen te zitten. We zwegen een tijdje. Toen ik zei dat het 'onvoorstelbaar verschrikkelijk' was, knikte hij. Na een tijdje vroeg ik hem waarom hij bleef kijken. 'Ik wil het begrijpen', zei hij. 'Begrijpen

waarom mensen zo doen. Waarom ze slecht doen, terwijl ze ook goed zijn.’ Hij dacht even na. ‘We bedoel ik, niet ze....’

‘Jij ook?’, vroeg ik voorzichtig. ‘Ja’, zei hij. En na een korte stilte: ‘Wij allemaal, dus ik ook.’ Ik knikte. Ja, ik ook. Ik aarzelde, maar vroeg toen toch: ‘Kun je geloven – of hopen – dat het goedkomt?’ Tot mijn verrassing antwoordde hij even onmiddellijk als stellig: ‘Natuurlijk komt het goed. We zijn niet alleen maar slecht...’ Hij dacht opnieuw na, vervolgde toen: ‘We zijn ook goed. Dus het kàn. We kunnen het. En als het kan, zal het gebeuren.’

Ik dacht aan wat hij me verteld had over zijn leven. Over hoe hij na de oorlog door zijn ouders vanuit Amsterdam naar Friesland was gestuurd, om aan te sterken. Hoe hij daar veel later was gaan werken als boekhouder bij een zuivelfabriek, waar hij zijn lieve, sterke vrouw had ontmoet. Ze was veel te jong overleden, waardoor hij hun enige dochter alleen had opgevoed. Toen hij negentig was geworden, ging zijn gezondheid opeens achteruit. Zijn dochter had hem gevraagd dichterbij haar te komen wonen. Maar toen hij was verhuisd, kreeg ze kanker en overleed ze binnen enkele maanden. Hij kende weinig mensen in de stad. Onze kerkdiensten begonnen te vroeg, dus was hij na twee keer niet meer gekomen. Na de amputatie van zijn linkervoet verhuisde hij naar dit verpleeghuis aan de rand van de stad, en kwam hij nergens meer.

‘Kom’, zei ik, ‘laten we even de tuin ingaan.’ Ik duwde de rolstoel naar een plekje waar we konden uitkijken over de tuin die uitbundig in bloei stond. Vlinders en bijen vlogen af en aan. Boven de velden achter de tuin zwierden zwaluwen hoog in de lucht, doken in hun vlucht naar beneden en stegen schijnbaar moeiteloos weer op. ‘Waar haal je die hoop vandaan?’, vroeg ik. Hij dacht opnieuw na. ‘Uit de dag’, zei hij. ‘De dag?’, vroeg ik. ‘Ja, de dag. Dat die altijd weer begint. Dat wij ook altijd opnieuw kunnen beginnen.’ ‘Jij ook?’, vroeg ik. ‘Ja’, zei hij, ‘ik ook’.

We luisteren nu naar ‘Welcome the Wind’ van Haevn

Lied: Welcome the Wind (van Haevn)

Pianospel en zang door Neeltje

Good days, they are ahead
You can feel it all coming back
It opens up your heart
As the morning makes room for a new start

Old ways are in the past
Make peace with what you never had
Just open up your heart
As the morning makes room for a new start

Welcome the wind of golden days settling in
You wake up to feel the days turn back to spring
Your old ways are in the past
Make room for all you never had

Just wake me up
Just wake me up

A new day is coming
A new light

Verhaal van Tessa

U hoorde zojuist een prachtig nummer van de band Haevn, vertolkt door onze eigen Neeltje van Leeuwen. Dit nummer, dat ik live heb mogen horen op het Lowlands festival na een tip van Koen, was de inspiratie voor onze dienst. De zanger zingt over het verwelkomen van de wind. De wind die verandering

brengt, of dit nu positieve of negatieve verandering is. Het is een wind die waait in al onze levens, hoe stevig we ons huis van tradities ook bouwen, deze wind weet altijd een gaatje te vinden en verandering te brengen.

De grootste verandering in mijn leven werd 1,5 jaar geleden geboren, toen ik moeder werd van een lief, klein en vooral luid ventje. Een zeer welkome verandering waar ik elke dag van geniet, maar waar ik ook elke dag een beetje moed voor moet verzamelen om weer de opvoedingsstrijd aan te gaan met mijn drammerende dreumes. Maar ook veranderingen van een ander soort, waar Bart in zijn inleiding al over sprak. Maar ook mijn ouders die ouder worden, soms ook met medische uitdagingen. Dat geeft zorgen. Want hoe zal het morgen zijn? Over een week? Een paar jaar? Haevn zingt van 'golden days', maar de 'golden days' hebben soms wel een grijs randje. Het is het soort verandering dat komt met verlies van dingen die je misschien gisteren nog kon, maar vandaag niet meer. Het soort verandering waarvan je weet dat er meer komt. Het voelt oneerlijk, soms machteloos.

Maar we realiseren ons ook dat iedere dag een nieuw begin is, een nieuwe kans om met elkaar te zijn en er het beste van te maken. In dat kader gingen we van de zomer nog een spontane week naar een natuurhuisje op de Veluwe. In een mail aan de andere medewerkers van deze dienst schreef ik toen: "Zo lang het kan, zijn we hier, aan het genieten zoveel we kunnen, in een mooie bosrijke omgeving en fietsen we met elkaar, eten we heerlijk ijs op een terras en speelt Toby in de zandbak. Dit is waar de wind ons heen waait en ondanks dat we weten dat ie weer verder zal waaien naar plekken waar het minder fijn is, is het nu heerlijk en geweldig en fantastisch en zijn we samen dankbaar."

Haevn zingt: 'Make peace with what you never had'. Dat doen we dan ook maar, accepteren, samen genieten en bovenal dankbaar zijn.

Dan nog even terug naar mezelf en naar dat prachtige live optreden van Haevn dat ik bij mocht wonen afgelopen zomer. Ik zou namelijk helemaal niet meer naar Lowlands gaan. Tenslotte ben ik nu moeder, gingen al mijn vrienden ook niet meer, zijn kaartjes schreeuwend duur en lagen dat soort 'old ways' achter me. Toch?

Tot mijn grote vreugde kwam ik tot de ontdekking dat je ook als moeder gewoon naar een festival kunt gaan, dat je daar allemaal nieuwe vrienden kunt maken en dat kaartjes kort van tevoren soms een stuk goedkoper zijn! En om maar weer met Haevn te spreken: 'the days turn back to spring'.

Iets waarvan ik dacht dat het echt niet meer voor mij was, was dat wel en het was heerlijk. Zo heb ik het hele festival ook ervaren, als een veilig, bekend, warm bad. Haevn speelde op zondagochtend om 12.30 uur, wat vroeg is als je op festivaltijden leeft. Ik stond hier dus alleen, al mijn nieuwe vrienden sliepen nog. Ik genoot van de prachtige stem van de leadzanger Marijn en van het gospelkoor dat zij voor de gelegenheid uitgenodigd hadden. Het was een prachtige, bijna religieuze ervaring om naar hen te luisteren. Omdat deze band en specifiek het lied 'Welcome the wind' al getipt waren voor deze dienst, luisterde ik extra aandachtig en stond bewust stil bij alle dingen in mijn leven die veranderd waren en was ik dankbaar. Dankbaar voor Koen die me deze band getipt had, dankbaar voor Lizanne die me het extra duwtje gegeven had om toch te gaan, dankbaar voor alle nieuwe vrienden die ik gemaakt had dat weekend. Na afloop van het concert haalde ik een kopje cappuchino en pakte ik een 'Daily paradise', dit is de krant van Lowlands die iedere festivaldag verschijnt. Hierin stond een prachtig geschreven column waar ik u nog een klein stukje van wil voorlezen om mijn verhaal mee te eindigen.

“Je bent, of je wilt of niet, veranderd door dit weekend. Misschien is je hart gebroken. Of je enkel. Misschien heb je je beste vriend voor het leven ontmoet en hebben jullie samen het mooiste concert ooit beleefd. Misschien heb je dingen gedaan die je nooit had durven dromen of die je simpelweg niet meer kunt herinneren. Het belangrijkste nieuws: je bent er nog. Je hebt gestampt en gedanst in het stof, het gras en de modder. Je bent gedragen en niet alleen door het huis van je eigen huid, maar ook door de handen van anderen.

En het is nog niet klaar. Dit is niet zomaar een dag. Nee, dit is een nieuwe festivaldag, je staat op het punt om in een kolkende rivier te duiken. Een massa van mogelijkheden. Durf kopje onder te gaan en moedig anderen aan om in de stroming te springen. Dat is geen liefdadigheid, maar herkenning. Ooit stond jij ook aan de rand van de dag met lege handen en een verlangend hart. Met duizend dromen en geen idee hoe ze waar te maken. Iemand moet zijn hand uitsteken en je verwelkomen, zodat je leert zwemmen in dit chaotische bestaan dat leven heet. Je bent welkom. Als je een hand nodig had, dan is dit hem.

Maak je op, zoals een zangvogel voltes maakt vlak voor de nacht. Maak je op voor een laatste uitbundige glijvlucht en kwetterdag. Geef vandaag alles wat je te geven hebt en het festival zal het je dubbel teruggeven. Dat is onze belofte. Of je nou een hertenjong uit de provincie bent dat nog wankel op de benen zijn eerste festival beleeft, een professionele festivalganger bent of een oude rot die de Golf-tent nog heeft meegemaakt, de zondag heeft een gouden rand die door je huid zakt en je botten versterkt. Dit is geen afscheid, want elk einde is een begin. Sta op, schud jezelf los en ga je ding doen. Ook jij hebt twee handen. Het is tijd om geluk te gaan vangen!”

We luisteren nu naar ‘Change wil come’ van Alain Clarke.

Lied: Change will come (van Alain Clarke)

Piano en zang door Neeltje

When your world is cold and lonely
And time seems like it's standing still
If what in your heart you find troubles only
Then remember it won't always be a pill

When your hope is gone or tainted
And your breath is slowly running out
If the picture perfect life you made is over painted
Then remember it will always come right back around

Change will come for you
Change will come for you

Change will come for you
Change will come for you

Verhaal van Nico

(Ook deze Doopsgezinde Gemeente heeft elke dag een nieuwe kans)

Vandaag komen we hier tezamen in de Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer, heel vanzelfsprekend. Dat is een open deur. Dat weten we allemaal. Tenminste, daar ga ik vanuit. Maar... misschien maak ik dan toch een denkfout. Zeker, velen die hier vandaag zitten, komen hier heel vaak op zondag rond dit tijdstip,

slaan bijna nooit een zondag over. Maar anderen minder vaak en sommigen bijna nooit. En dat is helemaal prima! Oké, ik zeg dat ik dat prima vind. Maar waarom zeg ik dat nu?

Nou, vandaag staan we stil bij 'verandering'. En het thema van deze dienst is 'Elke dag een nieuwe kans!' We hebben er vandaag al veel over gehoord. Het thema speelt in ieders leven, individueel, maar zeker ook in grotere verbanden. En Bart heeft gelijk als hij stelt dat mensen van nature niet goed uitgerust zijn om er makkelijk mee om te gaan. We houden vaak liever vast aan het oude. Wat bekend is, voelt vertrouwd. En dat geldt zeker ook voor de gemeenschap die we hier met elkaar vormen. Maar hoe toekomstbestendig zijn we?

Ik zit vanaf het begin van dit jaar samen met 14 anderen in de commissie die zich buigt over de toekomst van deze Doopsgezinde Gemeente. Dat doen we niet zomaar. We zijn als gemeenschap in vrij rap tempo aan het vergrijzen. Dat doen we overigens al een heel tijdje en dat hoeft op zichzelf niet heel verontrustend te zijn. We zijn relatief nog altijd een heel actieve Gemeente. Maar als we kritisch naar de leeftijdopbouw kijken, dan wordt het hoog tijd om eens naar de consequenties daarvan te kijken.

In de commissie is al veel (denk)werk verzet. En er liggen zeker bruikbare ideeën en plannen op tafel. Jullie zullen daar zeker meer over gaan horen in de loop van de tijd. Maar vandaag presenteer ik niet een 'Plan van aanpak' (dat is ook helemaal niet aan mij). Wat ik wel wil, is kort met jullie een aantal gedachten delen hoe we in dit boeiende proces zouden kunnen staan...

Omarm de veranderingen. Het is voor mij glashelder dat we niet zullen ontkomen aan veranderingen in hoe we in de toekomst met elkaar Gemeente zullen zijn. Alles bij het oude laten lijkt mij een doodlopende weg. Vele kerken in het land hebben hun deuren al mogen sluiten of hebben een totaal andere functie gekregen en hebben niets meer met een geloofsgemeenschap te maken. Dat kan ook ons overkomen.

Dus voor mij is 'alles bij het oude laten' helemaal geen optie. Dus veranderingen komen er zeker. De vraag is welke veranderingen er komen. En ik heb de overtuiging dat we daar zeker invloed op hebben. Mijn insteek is: sta open voor alles en behoud het goede. Er is geen reden om bij de pakken neer te zitten, ga niet ergens stil in een hoekje zitten kniezen, niet somberen. Maar voedt de behoefte en omarm de kansen die er zijn.

We leven in een ontzettend rare tijd, er is zoveel onrecht. Internationaal hebben we te maken met vreselijke oorlogen en een uiterst bedreigende klimaatcrisis. En nationaal staan we meer tegenover elkaar dan dat we met elkaar optrekken. Het is helemaal niet gek als je nu onrustig bent. Het is heel onrustig in de wereld. En de onrust in de wereld heeft onmiskenbaar een weerslag op de onrust in onszelf. Terwijl we ten diepste een grote behoefte hebben aan verbinding, aan solidariteit, aan elkaar steunen, aan er voor elkaar zijn. Noem het 'gemeenschapszin', noem het naastenliefde....

Ik geloof dat we alleen zo met elkaar de wereld aankunnen. Dat is voor mij de kern van mijn 'geloof', van hoe ik in het leven probeer te staan en hoe ik wil samen leven met jullie allemaal! Ik herinner me dat uit mijn kampen van De Binding. En ik ervaar dat in deze Doopsgezinde Gemeente. "Muren (af)breken, bruggen slaan", dat was ooit een kampthema (in 1996), maar is nog steeds een mooie uitdaging. Hoe we dat vorm geven kan wat mij betreft op heel veel manieren. Ja, hier op zondagmorgen kan ik bij de les geroepen worden. Maar dat gebeurt zeker ook in alle groepen en kringen die hier elders in dit huis

samenkomen. En weer op een andere manier gebeurt het op onze Bazar. De bronnen moeten we daarbij natuurlijk niet vergeten. Maar de vorm en de woordkeuze zijn voor mij van secundair belang. Het gaat erom of de intentie doorkomt. De boodschap moet verstaanbaar en invoelbaar zijn en uitnodigen om mee te doen. Het gaat om de saamhorigheid, om de kracht van 'samen': met elkaar het goede doen en - hoe beperkt ook – elke dag de wereld een stukje beter en mooier maken. Want daar is zo'n grote behoefte aan. Iedere dag weer een kans om er verder aan te werken...

Open Ruimte – Elke dag een nieuwe kans

@Neeltje speelt de eerste paar noten van 'Welcome the Wind'

Kippenvel krijg ik. Elke keer als de eerste noten van HAEVN beginnen te spelen. Herkent u dat gevoel? Dat u telkens opnieuw door iets geraakt wordt? Voor mij gebeurt dat bij HAEVN, omdat ze emoties verwoorden die ik zelf moeilijk kan uitdrukken. De uitspraak "Wanneer woorden tekortschieten, dan is er kunst" horen we vaak, en dat geldt voor mij in dit geval zeker. HAEVN weet in hun muziek veel emoties te vangen: voor mij zijn dat dankbaarheid, veerkracht, verbinding en optimisme. Niet geheel toevallig ook emoties die het Greater Good Science Center toeschrijft aan 'gelukkig zijn'.

De heren van HAEVN vertellen zelf dat dit nummer gaat over het omarmen van nieuwe dingen in je leven. Niet alleen de omstandigheden die je overkomen, maar misschien nog wel meer de omstandigheden die je zelf creëert. Want elke dag is een nieuwe kans – een mogelijkheid om een andere richting te kiezen. Een wending te maken, overstag te gaan, het roer om te gooien. De wind kan draaien, maar jij kunt ook zelf een draai maken.

Verandering, noemen we dat dan ook wel. Vanuit jezelf of door omstandigheden van buitenaf. Je koerst wijzigt, positief of negatief, dichter naar je dromen of verderaf van je dromen. Soms moet je een draai maken door verandering. Wij als THC zijn benieuwd, en stellen u vandaag graag de vraag:

Hoe lukt het u om een positieve draai te geven aan verandering (in uw leven)?

Ik hoop dat enkele van u bereid zijn naar voren te komen om hier een antwoord op te geven en al dan niet een kaars aan te steken.

Ook anderen zijn van harte welkom om naar voren te komen voor een mededeling of gedachte die u met de rest van de aanwezigen zou willen delen.

Nu wil ik een kaars aansteken voor elke vlam die in iemands hart is gaan branden, voor elke gedachten die misschien is opgekomen bij het nadenken over deze vraag. Voor elke positieve draai die u in gedachte al heeft gemaakt en misschien zal uitmonden in meer. Ik wil jullie vragen om hier straks zelf verder over te reflecteren terwijl we luisteren naar Nuvole Bianche, gespeeld door Marije op de vleugel. Een moment van bezinning, inkeer, reflectie en meditatie. Misschien ontwaakt er een vlam in uw hart bij de gedachte aan het grijpen van nieuwe kansen elke dag weer.

Muziek: Nuvole Bianche (van Ludovico Einaudi)

Piano: Marije

Afsluiting door Koen

"Life is what happens to you while you're busy making other plans."

Deze woorden van John Lennon raken een diepe waarheid. We hebben allemaal plannen, dromen of ambities. We dragen ze met ons mee en zetten elke dag kleine stappen in hun richting. Voor de een zijn die dromen groot: een carrière opbouwen, een gezin stichten, of zelfs de wereld verbeteren. Voor de ander misschien wat kleiner: nog één keer je broer of zus zien die ver weg woont, je (klein)kinderen naar de middelbare school zien gaan, of simpelweg een jaartje ouder worden.

Naarmate we ouder worden, veranderen onze plannen vaak. Maar nog belangrijker, zoals John Lennon al aangaf: soms wijzigt het leven zélf onze plannen. Niet door wat wij doen, maar door wat ons overkomt. De omstandigheden kunnen ineens anders worden, zoals Bart al eerder zei: verandering is de enige constante.

Toch hebben we altijd de keuze om, ondanks veranderingen, onze eigen koers te varen. We kunnen een stap zetten in de richting van onze dromen, zelfs als de wind tegenzit. Als we ons daar maar bewust van zijn, kunnen we elke dag zien als een nieuwe kans. Misschien lijkt het groot of moeilijk: waar moet je beginnen? Welke stap zet je dan?

Graag neem ik u mee in een aantal verhalen die illustreren hoe je in het leven een wending kunt maken, zelfs als je denkt dat de wind je tegenwerkt.

Mijn nicht Maxine en haar vriend werken beiden in de luchtvaartsector. Het was hun droom sinds hun jeugd om te vliegen en de wereld rond te reizen. Maxine is zelfs de eerste Nederlandse vrouw die een elektrisch vliegtuig mag besturen. Maar naarmate ze ouder werden, kregen ze nieuwe inzichten. Ze realiseerden zich dat de luchtvaartsector één van de meest vervuilende industrieën is. En als zij hun zoontje een goede toekomst willen geven, past hun huidige droom daar eigenlijk niet meer in. Dat besef konden ze niet negeren, en dus gooiden ze het roer om. Ze verkochten hun spullen, behielden alleen het hoognodige en kochten een caravan en een elektrische auto. Hun nieuwe plan? Europa doorreizen en op zoek gaan naar een plek om een nieuw leven op te bouwen. Die plek vonden ze in Portugal, waar ze nu werken aan een "luchtvaaremissiebos" en actief zijn in de lobby voor verduurzaming van de luchtvaart. Het was een grote ommezwaai, maar ze zagen een kans en grepen die om hun leven opnieuw richting te geven.

Een ander voorbeeld ben ikzelf. Vier jaar geleden stond mijn leven op zijn kop. Mijn plannen veranderden, en ik realiseerde me dat ik mijn persoonlijke missie een beetje uit het oog was verloren: een bijdrage leveren aan een mooiere, sociale en duurzame samenleving. Ik nam een risico, zegde mijn baan op en binnen enkele weken diende zich een nieuwe kans aan. Inmiddels werk ik alweer drie jaar met veel plezier voor Stichting ANDERS. En nu zie ik opnieuw nieuwe kansen, omdat mijn leven weer anders is geworden en mijn dromen er weer anders uitzien. Het was geen gemakkelijke weg, maar door die eerste stap te zetten, had ik nooit kunnen voorspellen waar ik nu zou staan.

Of zoals een vriendin over dat ze haar baan heeft opgezegd om een opleiding te volgen voor een totaal nieuwe carrière. Of een andere vriendin die haar droom om moeder te worden heeft waargemaakt, samen met twee mannen die vader wilden worden.

De wind verandert, de wind draait. Soms waait de wind mee, soms tegen. Maar het is aan ons om te beslissen of we daar iets mee doen. Elke nieuwe dag biedt ons de kans om opnieuw een koers te bepalen. Wat gaat u doen als de zon morgen opkomt en u een nieuwe kans krijgt?

Laten we deze dienst afsluiten door samen te zingen 'Here comes the sun' van The Beatles

Samenzang: Here comes the sun (van The Beatles)

Piano: Neeltje

Here comes the sun
And I say, "It's alright"

Little darling
It's been a long, cold, lonely winter
Little darling
It feels like years since it's been here

Here comes the sun (Doo-d-doo-doo)
Here comes the sun
And I say, "It's alright"

Little darling
The smile's returning to the faces
Little darling
It seems like years since it's been here

Here comes the sun
Here comes the sun
And I say, "It's alright"

Sun, sun, sun, here it comes
Sun, sun, sun, here it comes
Sun, sun, sun, here it comes
Sun, sun, sun, here it comes
Sun, sun, sun, here it comes

Here comes the sun (Doo-d-doo-doo)
Here comes the sun
And I say, "It's alright"

Doven van de kaarsen
(door kerkenraadslid)

Collectes bij de uitgang

Afsluitend pianospel bij het verlaten van de kerkzaal
Welcome the wind (instrumentaal)

Tessa/Jos/Neeltje/Marije/Bart/Koen/Nico,
Aalsmeer, 6 oktober 2024